

Onki summer uttan Zarepta

Ein av leguluttakarunum hesa vikuna er 16 ára gamla Marianna Holm Jacobsen úr Hoyvík

Óli Jákup Jacobsen

– Eg plagi at vera á Zarepta hvørt ár. Eg kann als ikki ímynda mær eitt summer uttan Zarepta, sigur ein avgjörd Marianna.

– Sum trúgvandi er tað ordiliga deiligt at koma vestur á Zarepta, har man kann vera saman við øðrum trúgvandi fólki í eina viku og samstundis læra nógv úr Bíbliuni.

Hóast tað andaliga fyllir nógv hjá Marionnu, so er tað

nógv annað, sum er dragandi við Zarepta.

– Mær dámar ótrúliga væl at koma at kenna nýggj fólk. Á mínum liði vóru fleiri gentir, sum eg ikki kendi áðrenn, sum eg kenni nú, sigur ein smílandi Marianna.

Blaðið hjá Zarepta, Gularótin, er nakað, sum er follið í góðari jørð hjá Marionnu.

– Eg haldi, at blaðið er ordiliga stuttligt. Hon krydrar leguna rættliga væl, við tað at ein hevur okk-

urt at flenna eftir hvønn morgun. Vit gentirnar á liðnum plaga at sita og lesa tað saman og flenna eftir innihaldinum í tí, sigur Marianna flennandi.

Hetta verður væntandi ikki síðsta lega á Zarepta hjá Marionnu í ár.

– Ætlanin er at fara at hjálpa til á einari legu seinni í summer. Eg havi ikki meldað meg til enn, men vónandi fer tað ikki at vera nakar trupulleiki, sigur Marianna at enda.

– Fara at royna minigolf

Systkinabørnini Rúni Hansen og Rógvi Jakobsen, báðir úr Klaksvík, plaga at brúka eina viku hvørt summer á Zarepta

Óli Jákup Jacobsen

– Onkuntíð hava vit verið á sama liði, men tað eru vit so ikki í ár, sigur Rúni.

– Men tað ger einki, tí mær dámar eisini væl at koma at kenna onnur ung, sigur Rógvi.

Mong av teimum ungu, ið fara á Zarepta, eru ikki á fyrsta sinni, men hava verið mong ár undan. Øðrvísi er ikki við Rógva og Rúna.

– At koma vestur higar er ein gyltur møguleiki at læra nógv um Gud og Bíbliuna, sigur Rógvi.

– Eisini er tað bara ordiliga stuttligt at vera her. At koma at kenna onnur ung er stuttligt, men eisini tað at man møtir fólki aftur, sum man ikki hevur sæð í longri tíð, sigur Rúni.

Ymiskt stuttligt plagar at vera á skránni teir ymsu dagarnar, sum ein lega varir.

– Ístaðin fyri vanligan nátturða, hava vit grillað úti í túninum, bæði pylsur og burgarar. Tað var deiliga frískligt, sigur Rúni.

– Fyrr í dag høvdu vit eisini eina postarenning. Hon var ordiliga stuttlig. Hon hevði átta ymskir postar, har tann eini til dømis var at kasta vatnballónir millum sín, sigur Rógvi.

– Í morgin fara vit at royna minigolf, sum er nýtt her vesturi, sigur Rúni.

Hóast stillfarin og við báðum beinum á jørðini er Rógvi síðstu árin vordin eitt kent andlit í føroyska tónleikaheiminum. Eitt nú hevur hann í fleiri syftum framført á Summarfestivalinum.

– Eg spæli guittar her á pallinum, tá vit syngja. Enn hevur tað ikki verið nøkur soloframførsla. Men hvør veit, kanska kemur onkur seinni á leguni, sigur Rógvi flennandi at enda.

